

Begrundelse

Ifølge prognoser fra International Food Policy Research Institute, IFPRI, er der et potentiale for afgrødeudbyttestigninger på 1,7 pct. årligt i u-landene og 0,9 pct. årligt i i-landene til dækning af den forventede globale efterspørgselsstigning på korn og kød på henholdsvis 40 og 60 pct. over de næste 20 år.

Når det gælder internationale miljøproblemer, som f.eks. udledning af drivhusgasser som CO₂, udviser Danmark international ansvarlighed ved at påtage sig sin del af den reduktionsforpligtelse, som ifølge internationale prognoser er ønskelig. Vi smutter ikke uden om ved at henholde os til, at Danmark bare er et lille land, hvis reduktionsindsats er lige gyldig i det globale billede. Den samme ansvarlighed må være til stede, når det gælder den globale efterspørgselsstigning på fødevarer, således at vi målsætter, hvordan vi vil påtage os vores forpligtelse til at bidrage med udbyttestigningen på 0,9 pct. årligt.

Svar (8/3 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

I miljøpolitik som på de fleste andre politikområder må der oftest foretages en afvejning af en række forskellige hensyn. Således er der f.eks. i Vandmiljøplanen, Pesticidhandlingsplanen og andre store initiativer, der indvirker på den danske fødevarerproduktion, foretaget en afvejning af forskellige hensyn, herunder hensyn til mulighederne for at opretholde en produktion, der kan imødekomme den forventede fødevarer efterspørgsel. En tilsvarende afvejning finder naturligvis sted på klimaområdet, som spørgeren henviser til i begrundelsen for spørgsmålet.

Som den politiske erklæring fra FAO's Verdens Fødevarer Topmøde i 1996 peger på, er den globale mangel på fødevarer først og fremmest et fordelings- og fattigdomsproblem snarere end et produktionsproblem. Derfor fastslår FAO's aktionsplan, at indsatsen primært skal rettes mod at skabe en bæredygtig produktion globalt.

I overensstemmelse hermed er landbrugssektoren i u-landene prioriteret meget højt i den danske udviklingsbistand, ligesom Danmark yder store bidrag til FN's Verdensfødevarerprogram. Så Danmark påtager sig til fulde vores del

af ansvaret for at imødekomme den globale fødevarer efterspørgsel.

Spm. nr. S 1681

Til miljø- og energiministeren (28/2 2000) af: **Helga Moos (V):**

»Vil ministeren oplyse, hvorfor nonylphenol og dibutylphthalat ikke har indgået i grundvands- overvågningens analyseprogram før 1998, og hvilke andre stoffer, der anvendes i samme omfang som nonylphenol og dibutylphthalat, uden at indgå i grundvandsovervågningens analyseprogram?«

Svar (10/3 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken)

Fastlæggelsen af, hvilke stoffer, der skal indgå i grundvandsovervågningens analyseprogram, sker på baggrund af en vurdering af, hvilke stoffer man kan forvente at finde i grundvandet. I vurderingen indgår stoffernes anvendelsesmængde samt deres fysiske og kemiske egenskaber. Herunder indgår en vurdering af deres mobilitet og nedbrydelighed i grundvandet. Overvågningsprogrammet er udbygget i takt med, at man har opnået ny viden om stoffernes opførsel og forekomst i vandmiljøet. Det er på den baggrund man har tilføjet nonylphenol og dibutylphthalat til analyseprogrammet.

Med hensyn til forbruget af nonylphenol og dibutylphthalat fremgår det af mit svar på FMPU spørgsmål nr. 297 (alm. del bilag 607) af 23. februar 2000, at forbruget af stofferne er faldet gennem de senere år. Særlig er forbruget af nonylphenol faldet kraftigt. Der markedsføres i Danmark ca. 20.000 kemiske stoffer, hvoraf mange anvendes i samme omfang som nonylphenol og dibutylphthalat. De mest problematiske stoffer er opført på Listen over uønskede stoffer (Orientering fra Miljøstyrelsen nr. 1 fra 1998) ud fra klassificering, anvendt mængde samt supplerende oplysninger. På baggrund af det meget store antal stoffer, der anvendes totalt i Danmark, omfatter grundvandsovervågningens analyseprogram kun en del af stofferne på ovennævnte liste.

Jeg kan i øvrigt henviser til mit svar på spørgsmål nr. S 1325 af 9. februar 2000, stillet af